

Õpetaja Ann Aruvee
päev

lk 8

Intervjuu meie kooli
vilistlasega

lk 10–11

Uues kooli
kohanemisest

lk 3

meil

Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi ajaleht

NR 33 | detsember 2024 | 1 €

Traditsiooniline staaride
pidu

lk 12

Meie kooli uued
töötajad

lk 6–7

Ühe õpilase päev rebaste
ristimisel

lk 9

Kas raamat jääb?

Amina Okbani, peatoimetaja

Kirjasõna on tänapäeval iseenesestmõistetav ning üsna tavapärane elu osa: me loeme artikleid, reklaamtekste, raamatuid, uudiseid ning ka seesama essee on kirjasõna liik. Kirjasõna sisu on võimas ning see on võimeline rohkemaks, kui arvame. Kas raamatus öeldu ühendab meid endiselt? Kas raamat jääb?

Kirjasõna roll on alati olnud vahendada informatsiooni. Teabest ei ole kellelgi kasu, kui see jääb ainult selle avastaja teada. Sellist teavet ei ole võimalik panna paika pidama ega ümber lükata, sestap ongi vaja seda levitada ka teistele. Kirjasõna on abivahendiks informatsiooni säilitamisel. “Lühhike õppetud” oli esimene perioodiline väljaanne, mis oli ilmunud eesti keeles. Kirjutises anti lihtsaid meditsiinilisi abinõusid ja soovitusi, mida said ka talupojad kasutusele võtta. Selle olulisus seisneb selles, et talupojad said olla osa ühiskonnast – tekkis ühtsustunne. Nad said osaleda selles mõttevahetuses ning analüüsida teksti, mis on oluliseks oskuseks siiaaani.

Kirjutised on haritud rahva aluseks. Kirjasõnal on jätkuvalt tähtis roll hariduses ning lugemis- ja kirjaoskuse arendamises. Tekstide abil tõusevad lugemis- ja kirjutamisoskus ning kujuneb ka keel ise: kirjasõna abil saab keele struktuur kujuneda või muutada. Keel on muutlik – selles peitubki selle ilu. Raamatute sisu peegeldab rahva maailmavaateid ja mentaliteeti. See paneb aluse nende alusväärtuste tekkele, mis aitavad neil hoida kokku.

Kirjandus on osa rahva kultuurilisest enesemääratlemisest ning sellesama rahva kollektiivsest mälestusest. Erinevad ajaloosündmused ja -perioodid on kirja pandud, kas konkreetselt või erisuguste kirjandustegelaste kaudu. Tammsaare epopöas “Tõde ja õigus” esinevad tegelased, kes puudutavad eestlasi ja ka üldiselt inimesi. Indrekuga saavad samastuda paljud: ta teeb õigeid ja valesid otsuseid, ta kahtleb, ta ei ole hea ega halb, vaid on lihtsalt inimene ühel konkreetsel ajastul, ning see kõnetab paljusid.

Kirjasõnast on saanud meie jaoks niivõrd tavapärane nähtus, et me ei pruugigi panna tähele selle olulisust meie igapäevases elus. Teave ühendab meid ning annab võimaluse mõista üksteist paremini ja jagada läbielatud kogemusi ka järgmistele põlvvedele. Selle kirjapaneku formaat võib muududa, kuid päevakajalise informatsiooni levitamise tahe jääb samaks läbi aegade. Raamat jääb!

TOIMETUS

Peatoimetaja: Amina Okbani (12.a)

Reporterid:

Elizabeth Halliko (10.a)

Iris Veetõusme (10.a)

Grete-Sandra Luure (11.a)

Meriliis Kollo (11.a)

Anni Renate Stamm (12.a)

Anvar Poks (12.a)

Eliise Ester Teder (12.a)

Elisette Siim (12.a)

Hetteri-Inker Krohn (12.a)

Karel Peter Kalda (12.a)

Kaur Mägi (12.a)

Kerolin Lahe (12.a)

Liisi Karen (12.a)

Nikita Vahruštšev (12.a)

Fotod ja joonistused:

toimetuse liikmed, erakogud

Keeletoimetaja: Kaur Mägi

Kujundaja: Karel Kalda

Juhendaja: õp Ann Aruvee

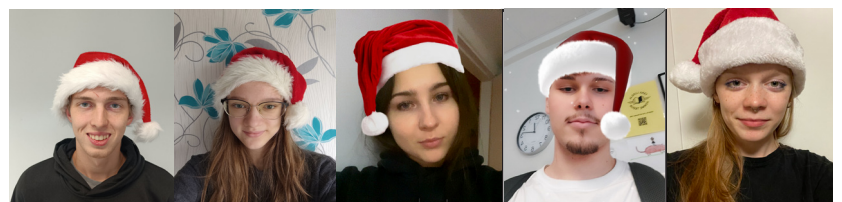

Amina

Elisette

Karel

Kaur

Nikita

Liisi

Anni

Anvar

Kerolin

Ester

Hetteri

Meriliis

Grete-Sandra

Elizabeth

Iris

Kuidas kohaneda uues koolis? Minu muljed Tallinna Järveotsa Gümnaasiumist

Elizabeth Halliko

Uude kooli minek võib tunduda kõigile hirmus, aga samas ka põnev. Olgu tegemist gümnaasiumi algusega või täiesti uues koolis alustamisega, igatüüsi meist tunneb vähemalt alguses hirmu ja kõhklusit. Pead hakkama ümber harjuma uute inimeste ning kooliga, mis sind mugavustsoonist välja toovad. Nii oli ka minul, kui ma teisel septembril kooliuksest sisse astusin. Tundsin vaid paari klassikaaslast, kes vanast koolist minuga siia tulid. Kõik õpetajad ja koridorid olid uued. Olin nagu esimese klassi õpilane, kes lilled käes ja kartliku näoga oma klassi otsis. Käisin koolis kolm nädalat, enne kui jäi meelde, kus midagi asus. Ajan ikka veel korruseid sassi ning kõigi õpetajate nimed mul peas ei ole.

Algselt kandideerisin siia kooli jaapani keele suunda, aga meie klassi infopäeval tutvustati meile uut moodulüsteemi ja uuteks mooduliteks olid endiselt vanad jaapani ja inglise keel aga ka uus ettevõtlus-tehnoloogia moodul. Teadsin kohe, et soovin moodulit vahetada. Õnneks tuli mulle meie kooli õppejuht vastu ning sain juba teisel nädalal endale sobiliku mooduliga liituda. Kohanemine uue kooliga on aga palju enam kui lihtsalt õige mooduli valimine. Igatüüsi, kes on pidanud uude keskkonda sisenema, teab, et suur osa kohanemisest seisneb uute inimestega tutvumises. Olen õnnelik, et juba esimesel nädalal leidsin endale

siit koolist ka kõige kallimad sõbrannad. Kartsin algul väga, et ma ei kohane siin koolis kiiresti. Kõik oli lihtsalt nii teistsugune, kui mul vanas koolis oli. Nüüd paar kuud koolis käinud saan ma öelda, et tunnen end hästi. Pole enam tundeid nagu külastaks mingit kooli, vaid ongi minu kool.

Jagan ka teiega oma lemmiknippe, et kuidas koolis hästi kohaneda.

1. Julge sotsialiseeruda.

Ära kardada inimestega rääkida. Olen ise täielik ekstreem ja minu jaoks ei olnud raske kooli esimesel päeval minna uute inimestega rääkima. Esimesed inimesed, kellega sa räägid, ei pea ka olema su parimad sõbrad. Sa alles tutvud inimestega ning kõigi iseloomud ei pruugi algul välja tulla. Julge tutvuda uute inimestega ja leida ühiste huvidega inimesi.

2. Ole julge ning ära kardada abi küsida.

Igale probleemile on lahendus! Kui on midagi, mis pole selge või tekitab segadust, ära kardada küsida. Isegi kõige lihtsamad küsimused võivad päästa sind segadusest. Ma olen väga tänulik meie kooli õppejuhile, et ma sain vahetada oma moodulit. Mul on olnud ka palju küsimusi kooli aga ka tundide kohta, millele olen õpetajatelt vastuseid saanud. Kui midagi ebaselgeks jääb, julge alati küsida.

3. Osale kooli tegevustes.

Kooliga kohanemises mängib ka suurt rolli kooliüritused, kust tasub kindlasti osa võtta. Meil oli koolis

oktoobris rebaste ristimine, millest ma algul osa võtta ei soovinud, aga olen õnnelik, et võtsin. Ootan huviga juba järgmiseid kooliüritusi. Lisaks olen jõudnud juba esindada oma kooli pendel-teatejooksu koolidevahelisel võistlusel ning liitunud ajaleheringiga.

Olen saanud palju uusi mõtteid ning kogemusi Järveotsast ja olen väga tänulik nende üle. Olen õnnelik, et saan õppida seal moodulis, mis mulle kõige paremini sobib ja huvitab ning saan järgmine aasta midagi uut valida. Siin koolis on väga armsad ja targad õpetajad ning olen õnnelik, et just nendelt inimestelt õppida saan. Olen ülimalt rahul kooli valikuga ja olen õnnelik, et just siin koolis käin.

Intervjuu õpetaja Rainaga

Grete-Sandra Luure, Meriliis Kollo

Meie kooli kehalise kasvatuse õpetaja Raina räägib oma teekonnast õpetajana, spordi olulisusest elus ning igapäevasest koolitööst.

Miks valisite just õpetajaameti?

Õpetajaameti valisin, kuna see tundus mulle huvitav väljakutse – lapsed ja liikumine on mulle alati meeldinud.

Miks just kehalise kasvatuse õpetaja?

Olen elu aeg sporti teinud ja armastanud, seega tundus igati loogiline valik just see amet.

Õpetaja Raina mängimas rannavõrkpalli

Kui kaua olete TJGs töötanud? Rääkige oma kogemusest (võite näiteks välja tuua ka sündmused, mis on Teile kõige rohkem meelde jäänud).

TJG-s on mul käimas kuues õppeaasta. Tundsin esimesest päevast, et olen siia oodatud ning tunnen tänaseni. Viimased viis aastat on olnud igati arendavad, põnevad ja rõõmu toovad. Hästi armas on meenutada esimesel aastal õpetatud õpilasi, kes tänaseks on kasvanud suureks. Läbi aastate on olnud, nii erinevaid lõbusaid sündmusi (nt. Staaride pidu) kui ka arendavaid väljakutseid kooli esindamisel.

Mis on Teie arvates plussid ja miinused õpetajaks olemisel?

Ma ütleks, et plusse on rohkem kui miinuseid! Kooli tulles ei tunne ma tohutut töökohustust,

kuna võtan õpetajaks olemist hästi loomulikult ja rõõmuga. Iga päev on erinev ja ootamatu täis, mistõttu ei hakka selles ametis kunagi igav. Kindlasti on õpetajatöö ka väsitav ja päeva jooksul tekib raskemaid hetki, kuid enamasti lõpetan päeva siiski positiivse tänutundega, seda ikka tänu toredatele õpilastele ja kolleegidele.

Kui Te ei oleks õpetaja siis mis ametiala Te valiksite? Miks just see?

Ma arvan, et oleksin treener, kuna olen selleks õppinud ning see oli ka mu eelmine amet.

Kuidas Te oma vaba aega veedate?

Vaba aja veedan pere ja sõpradega, mängin liival võrkpalli ning treenin jõusaalis.

Palun iseloomustage end kolme sõnaga ja andke ka põhjendus.

Entusiast – kuna ma armastan enda tööd ja hobisid, siis on ka sisemine põlemine tugev. Suhtleja – see on mulle loomupärane. Heatahtlik – usun, et headus päästab maailma.

Millised omadused on kõige olulisemad õpetajaks olemisel?

Pühendumus, empaatilisus, sihikindlus, koostöö.

Kas Teile meeldib olla õpetaja?

Loomulikult meeldib – ma ei teeks midagi, mis mulle ei meeldi.

Mis soovitus oleks Teil TJG õpilastele ja ka teistele õpetajatele?

Liikumine on ülimalt oluline päeva osa. Sellega paned sa aluse oma tervisele: nii vaimsele, füüsilisele kui sotsiaalsele heaolule. Ja kui tervis on korras, oled sa ka õnnelik inimene.

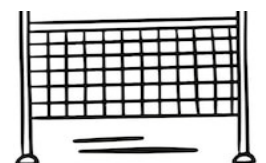
Milline õpilane Te olite oma kooli ajal?

Algkoolis olin kindlasti see eeskujulik õpilane, põhikoolis pigem krutski ja gümnaasiumis rahunesin taas maha.

Milline näeb välja Teie tavaline argipäev? Nädalavahetus?

Enamikul päevadel olen ametis ainult koolis. Paaril teisel päeval käin andmas ka personaal- ja rühmatreeninguid. Ohtuti olen koos perega või käin trennis. Nädalavahetustel võtan aja maha erinevaid lõõgastavaid tegevusi nautides nii ükski, pere kui sõpradega.

Õpetaja Raina noorena koos oma esimese aabitsaga

Meie kooli uued töötajad

Elisette Siim, Anni Renate Stamm

Sel aastal on kooliperre lisandunud uusi töötajaid, kes jagavad oma tausta ja esimesi muljeid meie koolist. HEV-koordineator Gerli, eripedagoog Marliis ja ajalooõpetaja Steffen toovad kooli uusi ideid, kogemusi ja pühendumust.

Tutvustage ennast ja oma eriala Tallinna Järveotsa Gümnaasiumis.

Marliis: Mina olen Marliis ja töötan Järveotsa koolis eripedagoogina. Eripedagoogina tegelen õpilastega, kes vajavad õppimises rohkem tuge. Esialgu tundub kergem, kui peidame mure või probleemi ära – et teda justkui polekski enam olemas. Niimoodi aga mured ei kao, vaid pruugivad muutuda suuremaks. Mis aga aitavad muret vähendada, on probleemi märkamine ja varajane sekkumine, suhtlemine ja katsetamine, üksteise innustamine ja edusammude üle rõõmustamine. Kõik lapsed ja noored vääriavad võrdseid

Eripedagoog Marliis Miilimäe

õiguseid arenemiseks, hariduse omandamiseks ning ühiskonnas toimetamiseks. Loodan, et saan seda siin koolis teha!

Gerli: Olen Tallinna Ülikooli kolmanda kursuse sotsiaaltöötudeng ning töötan Tallinna Järveotsa Gümnaasiumis HEV-koordineerijana. Olen praktiseerinud nii sotsiaalpedagoogi, tugiisiku kui ka tegevusjuhendajana, mistõttu väärtustan eelkõige usaldusliku suhte loomist õpilastega ning murekohtade varajast märkamist. Minu ülesanneteks on

toetada hariduslike erivajadustega õpilasi, pakkudes neile parimat võimaliku tuge ja koostööd nii õpetajate, perede kui ka spetsialistidega, et tagada igale lapsele toetav ja turvaline õpikeskkond.

Steffen: Minu nimi on Steffen Tamm ja olen ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetaja. Enne õpetajaks saamist töötasin ma Politseija Piirivalveametis Lääne-Harju politseijaoskonna grupijuhina. Lisaks olen firmas Rebel JST juhatuse-

liige. Firma tegeleb tervislike eluviisidega ja viib läbi erinevaid lõbusaid suvepäevi ja meeskonnaüritusi.

Miks otsustasite tulla töötama Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi?

Marliis: Varasemalt töötasin lasteaia eripedagoogina ning otsustasin, et on aeg muutuseks ja enda proovile panekuks koolilastega.

Gerli: Tallinna Järveotsa Gümnaasium on minu jaoks eriline mitmel põhjusel. Esiteks olen ise Järveotsa gümnaasiumi vilist-

lane ning tunnen seda paika kui oma haridustee algust – siin kujunesid minu esimesed teadmised, väärtused ja sõprusuhted, mis on mind elus inspireerinud ja suunanud. Soovin panustada siinsete õpilaste ja õpetajate heaolusse, andes tagasi kogukonnale, mis omal ajal minu arengut toetas ja minu heaks palju tegi. Lisaks sellele õpivad siin minu enda lapsed, mis muudab selle kooli keskkonnale mulle veelgi südame-

Ajaloo ja ühiskonna õpetaja Steffen Tamm

Noored Kooli

lähedasemaks. **Steffen:** Olen üles kasvanud Õismäel ja 10 aastat trennis käinud Järveotsa Gümnaasiumi jõusaalis, kus viib trenne läbi minu treener Ants Rosenbaum. Järveotsa kool on mulle südamelähedane ja mulle meeldivad väga minu toetavad töökaaslased. Samamoodi on lapsed väga toredad ja positiivsed. See kõik tekitab minus tahtmise olla õpetaja Järveotsa Gümnaasiumis.

*HEV-koordinaator
Gerli Klammer*

Kuidas on Teile siamaani koolis töötamine meeldinud?

Marliis: Lapsed ja õpetajad on siin tõesti vahvad ning tulen alati tööle rõõmuga!
Gerli: Koolis töötamine meeldib mulle väga. Järveotsa Gümnaasiumis on soe ja sõbralik õhkkond, toredad lapsed ja toetavad kolleegid.

Steffen: Tänu kooliperele (sh õpetajad ja lapsed) on kogemus olnud meeletult positiivne ja ma ei oskaks tahta paremat kohta, kus töötada!

Õpetaja päev — Ann Aruvee

Autor: Ann Aruvee. Toimetajad: Kaur Mägi ja Amina Okbani

31. oktoober 2024, neljapäev

6.00 – ärkan ilma kellata üles ja pikutan voodis. Kell ütleb, et magasin natuke üle 7 tunni.

6.13 – õp Eve kirjutab mulle Messengeris ja ütleb, et tal on tänased sõnamängud tehtud ja need läksid halvasti; hakkab siis ka sõnu tegema. Juhhei, võitsin täna Evet!

6.40 – heliseb äratuskell ja tõusen päriselt üles. Teen hommikusi hügieenitoiminguid ja hakkab perele hommikusööki tegema.

7.00 – äratan lapsed. Väiksem on pahur. Kolmandal katsel siiski tema äratamine õnnestub. Sööme hommikust.

7.40 – saadan lapsed kallistusega kooli ja hakkab ka ise tööle sõitma.

8.10 – jõuan tööle, võtan võtme ja lähen õpetajate garderoobi. Vahetusjalanõud jalas (NB! soovitan soojalt kõigil neid kasutada!), suundun õpetajate puhkeruumi. Joon kohvi ja teen seal tööd.

9.30 – lähen 4. klassi eesti keelt asendama. 4.b on väga tore klass, saame kenasti kõik tehtud.

10.30 – saan nüüd oma klassi ja kohtun 11. klassi reaali-jaapani grupiga. Analüüsimine riigieksamile lugemisülesandeid. Tunnis on TLÜ praktikant.

11.15 – lähen vahetunniks puhkeruumi. Puhkeruumis on armsaid kolleege, lobiseme ja teeme nalja.

11.30 – teine tund 11. klassiga. Õpilased teevad oma lugemisülesandele vigade parandust.

12.15 – võtan kollase vesti ja lähen 2. korruse keskele korrapidajaks. Olukord on rahulik, kõik käivad WC-s ka õnneks üksi. Jõuan ka õp Heleniga raamatutest rääkida ja kooliajalehe õpilastega jooksivaid küsimusi arutada.

12.30 – 12. klassiga kaks eesti keelt järjest. Õpilased täidavad eksamivihikust õigekeele ülesandeid. Annan neile tagasisidet.

13.15 – käin sööklas söömas.

14.15 – tunnid saavad läbi. Mulle helistab vanem laps ja räägib oma päevast.

14.30 – täidan e-kooli (mis enne ei töötanud) ja vaatan reedeseid tunnid üle. Kontrollin 12. klassi puudumiste päevikut. Parandan mõned tööd. Minu juurde tulevad 11. klassi õpilased Grete-Sandra ja Johanna. Nad soovivad minust pilti teha mingi jaapani keele tunni esitluse jaoks. Olen nõus. (Vt fotot!)

15.00 – lähen puhkeruumi massaažitooli (peal on programm *gentlemen relaxing*, mis kestab 18 minutit). Mõtlen, et joon teed, aga ei leia oma tassi kuskilt.

15.20 – lähen tagasi klassi, loen e-kirju ja suhtlen Messengeris oma uurimistöö juhendatavatega.

15.45 – hakkab koju sõitma. Teel Keilasse näen põllul rebast.

16.10 – jõuan Keilasse ja plaanin kiirelt raamatukogus käia. Vihma kallab jubedalt. Pargin hiiglaslikku porilompi ja üritan sellest üle hüpata, kahjuks maandun porri.

16.30 – jõuan koju ja hakkab perele süüa tegema. Ise söön vähe, sest muidu on pärast raske trennis allavaatavaid koeri ja muid harjutusi teha. Pärast seda vedelen voodis ja vaatan Jupiterist “Meie kirjanduse lugu. 1. osa”, teen vaatamise ajal märkmeid, et neid 10. klassi kirjanduse tunnis kasutada. Vahepeal suhtlen ka perega, loen uudiseid ja olen sotsiaalmeedias.

17.45 – hakkab trenni minema, helistan jalutades emale ja uurin, kuidas tal päev on läinud.

18.00 – *bodybalance*. Täna oli mõnus vaikne trennis. Teisipäeviti on samal ajal poks ja need röögivad ja peksavad õhukese lükandseina taga, samal ajal kui meie lõpulõdvestust teeme. Käin pärast trenni saunas.

19.30 – jõuan koju. Söön natuke. Kuulen, et vahepeal on kahed *halloween*’i jooksjad käinud. Õnneks olime kommi varunud. Vaatan laste õppimised üle. Suurem laps teatab, et ta ei taha kohustuslikku kirjandust lugeda.

20.00 – hakkab kultuurisaadet “OP” vaatama, aga väiksem laps tahab samal ajal lauamängu mängida. Mängime terve saate aja erinevaid mängu.

21.00 – hakkame magama minekuks valmistuma. Kui vaikus majas, siis teen programmi “Täna lugeja, homme tegija!” loetud raamatu kohta sissekande ja panen kirja “Sügissammud 2024” sammud (sain 3400. koha).

22.00 – lähen voodisse ja hakkab uut raamatut lugema (Indrek Hargla “French ja Koulu”).

22.30 – jään magama

Õpilase päev ristimisel — Iris Veetõusme

Autor: Iris Veetõusme. Toimetaja: Iris Veetõusme ja Karel Kalda

17. oktoober 2024, neljapäev

6.20 – äratus ja voodist välja.

7.15 – Hommikused askeldused on tehtud ning on aeg kooli minna.

7.25 – Jõuan kooli, väljas on veel pime, aga pidime rebaste ristimise pärast kogunema juba varakult, et kostüümid selga panna ja staadionile minna.

7.55 – Kostüümid on seljas, seega on staadionile minek.

8.00 – Alustame hommikut kerge ketjooksuga ümber staadioni. Mina ei pidanud tegema seda, sest ma ei saanud kostüümi õigeks ajaks selga.

8.02 – Prääksuga kükid ja plank. Langesin planguasendist varakult välja, seega pidin tegema 10 kätekõverdust.

8.07 – Hakkame rebaste tantsu harjutama.

8.28 – Saime küllalt harjutada, aga nüüd on aeg oma eriliste kostüümidega tundi minna.

8.30 – Esimene tund on matemaatika, kus me kordame kontrolltööks.

09.00 – Teeme kontrolltöö kohe otsa ilma vahetunnita, sest meil on paaristund.

10.15 – Saan töö lõpetatud ja lähen vahetundi. Otsin oma jumalaid, et esitada neile luuletus.

10.30 – Eesti keele tund ja me teeme erinevaid ülesandeid vihikust. Õpetaja andis meile võimaluse klassist välja minna ja liikuda, kui vaja, aga ma otsustasin klassi jääda isegi vahetunni ajal.

12.05 – Õpetaja laseb meid varem tunnist ära, sest rebastel on vaja aula ette minna.

12.15 – Aulas toimub moe-show rebastele. Kõnnime mööda punast vaipa, teeme oma poosid ära ja istume kohale, et ülejäänud rebaste etteastet vaadata.

12.27 – Moe-show on läbi. Otsustan ühele oma jumalatest esitada peast oma luuletust, aga see ei tule mul esimese korraga välja, seega luban, et esitan selle söögivahetunnil.

12.30 – Algab muusikatund. Räägime läbi faktid Gregooriuse laulu, missa ja noodikirja kohta.

13.10 – Läheme sööma. Tõstsin endale kausitäie taipärast läätsesuppi ja sõin ära.

13.30 – Esitan aulas kiiresti oma jumalale luuletuse ja siis lähen kiiruga riietusruumi tavariietesse tagasi riietuma.

13.40 – Seljas on nüüd viisakad riided. Sobilikud teatrisse minekuks.

14.00 – Hakkan liikuma bussipeatusesse, et teatrisse jõuda.

14.36 – Buss on Estonia peatuses, ma astun maha ja hakkan teatri poole kõndima.

15.05 – Etendus algab.

16.25 – Etendus lõppeb ja aplaus kestab nii kaua, et näitlejad jõuavad 3 korda lavalt ära minna ja tagasi tulla.

16.50 – Käin korra Kristiine keskuses, kust edasi lähen ma sõbra korterisse ta kasse hoidma.

17.15 – Teen korteriukse lahti ning vastu tuleb hästi armas ja sõbralik must kass, teine on diivani taga peidus aga tuleb ajaga välja.

17.30 – Olen kassidega veidi sõbrunenud ja hakkan koolitööd tegema.

18.30 – Panen kassidele süüa, mängin nendega ja söön ise ka.

20.40 – Ema tuleb mulle järele ja me sõidame kodu poole.

21.00 – Olen kodus, teen kiirelt endale midagi süüa ja lõpetan koolitöö.

22.00 – Kuna jumalad olid palunud mul neile järgmiseks päevaks *brownie*'sid teha, siis teen selle taigna 20 minutiga valmis ja panen selle ahju.

23.00 – Võtan *brownie*'d ahjust välja, viskan voodisse pikali ja olen telefonis, kuni uni tuleb.

23.24 – Magan.

Õismäe paneelmajadest rahvusvaheliselt tuntud idufirmasse - Hagar Nakkurti lugu

Nikita Vahruštšev, Kaur Mägi

Üleriigilist tuntust kogunud idufirma üks esimesi töötajaid Hagar Nakkurt jagab meiega oma elulugu Rääkige meile natuke endast.

Olen Tallinnas sündinud ja kasvanud, suurema osa elust elasin Õismäel päris mitmes erinevas paneelmajas. Kui oli aeg koolis käima hakata siis mäletan, et kandideerin (loe: vanemad vedasid mind) nn eliitkooli katsetele. Sinna ma sisse ei saanud, mis on natuke naljakas, sest niipalju kui ma mäletan, küsiti seal küsimusi stiilis “mis kell on” ja “mis päev täna on”, ilmselt käisid need küsimused mul üle jõu, piinlik lugu küll. Aga ega ma nooremana väga vaimset ei hiilanud, pigem jooksin üsna kiiresti.

Meenutage oma kooliaega.

Järveotsa gümnaasiumisse läksin, sest enamik laste-aia kaaslaseid läksid sinna. Ega ma algklassidest liiga palju ei mäleta, seda aega mäletan kõige eredamalt kui kooli renoveerimise ajal me ühe või kaks klassi kuskil Õismäe tiigi ääres asuvas asutuses veetsime. Täna on seal vist Haabersti Tegevuskeskus (Noortekeskus). Mõned korrad olen tagantjärele mõelnud, et ma olin noorena täpselt see tüüp, keda täna tänaval nähes tekib tunne, et ma vist ei tahaks lapsi saada. Nolk ühesõnaga. Enese lõbusdamiseks olin vabal ajal ja vahepeal ka koolis pigem pahanduste peal väljas. Akki kuskil 8. klassi ajal tekkis mingi vaimne areng

ja fookus kooli mõistes. Seal edasi kadusid ka mingid suuremad jamad ära ja hakkasin rohkem hinnetele keskenduma ja tulevikule mõtlema vist – ühesõnaga normaalsemaks muutusin. Gümnaasiumi ajal tegelesin rahvatantsuga ning toimetasin õpilasesinduses ja üks hetk olin millegipärast lausa selle president. Mingi hetk sai kooli direktor Siret Paasmäega naljatatud, et tema on kõigest direktor, aga mina olen president. Kokkuvõtvalt ei ole väga mingeid negatiivseid mälestusi, nendes mis on, olin üldiselt ise süüdi nii et patt oleks kurta.

10. klassi ajal isaga mu tuleviku üle arutledes jõudsime ühisele arusaamale, et mulle meeldivad arvutid (toona oli see pigem ajendatud arvutimängude mängimisest), aga tahaksin ka oma kätega midagi teha. Isa pakkus välja, et mehhatroonika võiks olla selline eriala, mis võiks sobida. Uuris natuke ja oligi siht gümnaasiumiks olemas: matemaatika ja eesti keele riigieksam mõlemad tuleb sooritada vähemalt 50 punktile, sest see oli TTÜs mehhatroonika ja elektroenergeetika erialale sisseastumise lävend sellel ajal, kui ma õigesti mäletan. Kuna põhikoolis olin lõpuks napilt vieline, siis tundus gümnaasiumis, et saab vana rasva pealt lasta küll. Noh, põhimõtteliselt saigi, aga gümnaasiumit enam viielisena ei lõpetanud. Valikeksamiks ka enam füüsikat ei võtnud nagu põhikoolis, võtsin ühiskonnaõpetuse. See

võtab minu arust üsna hästi kokku, kuidas see vana rasva pealt laskmine läks.

Kuidas teie haridustee kulges edasi pärast TJG lõpetamist?

Kandideerin ka Inglismaale erinevatesse ülikoolidesse paarile erinevale inseneeria erialale ning enamikesse sain sisse. Küll aga kui oli käes aeg otsustada, siis arvasin, et tegelikult on Eestis ka

maru hea ja kuna riigieksamid said piisavatele punktidele sooritatud siis astusin sisse TTÜsse. Kui sisse sain, võtsin kohe vaheaasta ning läksin ajateenistusse – tagantjärele mõeldes oli see kõige õigem otsus, sest tänu tutvustele, mis enda lennust sain, olen täna siin kus ma olen.

Bakalaurus nõudis kohati omajagu pingutamist, kuid teise aasta keskpäigas sain aru, et tegelikult oleksin pidanud sisse astuma tootearenduse ja robotika erialale. Kuna pool oli juba tehtud, siis eriala vahetama ei hakanud ja lõpetasin nominaalajaga täiesti keskpäraste hinnetega.

Bakalauruse teise aasta alguses asusin tööle ülikoolis asuvas autonoomsete sõidukite uurimisgrupis, kus tegelesin seal arendatava autonoomse väikebussi mehaanikaga. 3. aasta alguses sain läbi kursusekaaslase tööle RAIKUSse, olime

seal esimesed töötajad.

Bakalauruse viimase aasta jooksul saime nii ülemus kui ka mina ise aru, et ma olen ikka palju parem jutumees kui insener, ja sellest tekkis ka loogiline valik magistri eriala osas. Peale bakalaureuse lõpetamist läksin kohe magistrisse, kandideerin erialale tööstustehnika ja juhtimine. Sisse sain üsna napilt, lävendi miinimumpunktidega. Eriala ise oli väga täpselt see, mida elus teha tahan, kuid tänu RAIKU's töötamisele oli õpitus üsna vähe uut. Lõpetasin ka magistri nominaalajaga kuid keskmine hinne oli märksa parem kui bakalaureses. **Millega praegu tegelete?** Täna töötan endisel RAIKU's, kuid enam mitte insenerina. Majandan ettevõtte argimuredega, tegelen müügi, tootmise manageerimisega ning töökeskkonna

teemadega. Kõrvale satub aeg-ajalt ka tuttavate abistamist erinevate insener-tehniliste lahenduste näol, kuid autonoomsete sõidukite uurimisgrupis enam ei toimetata.

Rääkige RAIKU tootest lähemalt. Mis see on ja miks see oluline on?

RAIKU tooteks on puidust vedrukujuline pakendi täitematerjal, mille tootmisel ei kasutata kemikaale ning kogu protsess on energia ja toormaterjali kastuse osas erakordselt efektiivne. Tänu sellele kõigele on toode täielikult komposteeruv ning sellel on väga madal süsiniku jalajälg, mis praegusel ajal ongi võtmesõnaks ja vastuseks küsimusele, et miks see oluline on. Pakendite maailmas on tegemist pigem ilusa või isegi luksusliku (kliientide sõnad) pakendimaterjaliga, mis annab klientidele võimaluse oma hinnalisi tooteid vastavalt pakkida. Lisaks keskkonناسäästlikusele ning heale välimusele on need nn vedrud tänu oma kujule ka väga heade kaitsvate omadustega, mis tervikuna moodustab klientide jaoks pea ideaalilähedase pakendilahenduse.

Kuidas selle idee arendamine välja nägi?

Umbes 4 aastat tagasi hakkasid ettevõtte asutajad vaikselt pusima, alguses käidi üksjagu erinevates *start-up*'idele suunatud ärikiirendites oma ideed tutvustamas ning rahastust kaasamas. Kuna sellist toodet ei ole varem turul olnud, tuli ka ise tootmis-seadmed ehitada ning neile patendid kirjutada jne. Kui esimene rahastus leiti, siis palgati esimesed töötajad ja seadmete arendus jätkus juba jõudsamalt. Nii ta järk-järgult läinud on, üks pool ettevõttest tegeleb rahastuse leidmise ja äriarenduse poolega ning teine pool on insenerid, kes tootmis-seadmeid ehitavad.

Milliseid raskusi teil esines?

Ei saa öelda, et see otseselt raskus oli aga kindlasti pidevat pingutust nõudev, nagu igale *start-up*'ile omane, siis kuskilt tuleb raha leida, et inimestele palka maksta ja oma toodet arendada. See on olnud selline igavesti kestev punnitus, mis kestab veel vähemalt seni, kuni piloottehas teatud valmiduse saavutab. Teine pingutus on pädeva personali leidmine, millega ka täna aktiivselt tegeleme. Kuna seadmed on unikaalsed ning eesmärgid suured, siis oleme väga kriitilised uue personali kaasamisel ning tänaseks otsime selliseid n-õ oma valdkonna superstare. Kolmandana tooks välja tehnoloogia arenduse. Nagu mainitud, siis tegemist on masinatega, mida maailmas varem ei eksisteerinud. Iga uue tehnoloogia turule toomine hõlmab endas alati üksjagu väljakutseid, mitmeid katsetusi ning võib kujuneda oodatust keerukamaks ja aeganõudvamaks.

Mis on firma edasised arenguplaanid?

Ettevõtte plaan on kasvada rahvusvaheliselt, et meie tooted oleksid kasutusel üle maailma ning suudaksid päriselt mullikile turult välja lüüa. Meil on lisaks plaanis mitu uut toodet ehk ettevõtte peab jätkama arendustööd, et kliendibaasi ning tootevalikut laiendada. Kokkuvõttes võiksid RAIKU tooted olla sama tuntud varsti nagu mullikile ja paber pakkematerjalina.

Millist nõu annaksite praegustele TJG õpilastele?

Nõu ei oskagi anda, aga paar mõtetera ehk küll. Kui vähegi võimalik, soovitan ma pingutada ja kõrgharidust omandama minna. See on oluline lisaks teadmistele ka just tutvuste ning tuleviku võimaluste poolest. Ülikoolis on koostohutult inimesi, kes saavad olema tulevased oma ala spetsialistid või ettevõtjad ning nendest võivad saada sinu head sõbrad ja tuttavad. Kui ma ei oleks ülikoolis käinud, ei töötaks ma täna RAIKU-s ega oleks saanud panustada Eesti

esimese autonoomse sõiduki arendusse. Aga lihtsalt kohal olemisest on üldiselt vähe kasu. Olulisem on huvi tunda enda ümber toimuva vastu ja inimestega suhelda. Ja kui juba kõrg- või kutseharidust omandama minna, siis oleks mõistlik leida tasakaal erialade vahel, mis põnevust pakuvad, ning erialade, mis ka leiva lauale tooks. Ei peaks liialt põdema selle esmase valiku pärast, mina õppisin ka kolm aastat eriala mis poole pealt enam ei olnud päris minu jaoks, aga see on täiesti okei, tänu sellele ma sain teada, et ma ei taha lihtsalt insener olla, vaid mulle pakub palju rohkem põnevust n-õ suure pildi nägemine ja analüüsimine. Kokkuvõtvalt, tunne huvi enda ümber toimuvasse, mõtle pikemalt ette kui üks-kaks aastat ja ära karda valesid valikuid teha.

Laetitia d'Aboville 2026

Kooli värskaimad sündmused

Kerolin Lahe

Kooliaasta jooksul on toimunud juba paar huvitavat sündmust ja veel rohkem on tulemas!

1. novembril toimus koolis kostüümi-päev. Kõikidel olid lahedad kostüümid ja isegi mõned õpetajad osalesid. Need, kes nägid vaeva kostüümi otsimisega, said ka kommi auhinnaks.

Staaride pidu on üks võimalus, kuidas meie koolis saab silma paista ja näidata oma erinevaid oskusi. Ministaar pole sugugi vähem tähtis, sest võitmisel on võimalus võistelda suurematega staaride peol! Sel aastal tuli staaride peo võitjaks **12.a** klass. Teise koha saavutas **8.b** ja kolmanda **8.c**. Ministaaride võitjaks tuli **4.c** klass. Teisele kohale jõudis **4.a** ja kolmandale **4.b**. Aitäh kõigile osalejatele!

12.a

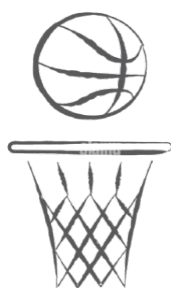
4.c

Meie kooli 8ndate klasside korvpallivõistlus

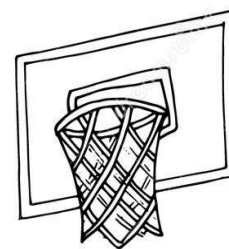
Iris Veetõusme, Elizabeth Halliko

Kooli ajalehe toimetajad korraldasid kooliõuel 8ndate klasside seas korvpallivõistluse, et leida, milline klass on korvpallis parim.

7. novembril kogunesid õue korvpalliväljakule 8.a ja 8.b klassist 3 poissi, et võistelda ja näidata oma korvpallioskusi. Väljakul oli 3 kohta märgitud torbikutega, mille tagant igaüks tiimist viskama pidi. Esimese torbiku tagant korvi visates sai 1 punkti, teise torbiku tagant korvi visates sai 2 punkti ja kolmanda torbiku tagant korvi visates sai 3 punkti. Kokku viskasid 8ndikud 3 ringi ehk igaüks 3 korda iga torbiku tagant. Võistlus oli väga tasavägine, kuid võitjateks osutusid siiski 8.a klassi poisid, kes said ühe punkti rohkem kui 8.b. Lõpptulemuseks oli 8.a klassi poistel 11 punkti ja 8.b klassi poistel 10 punkti.

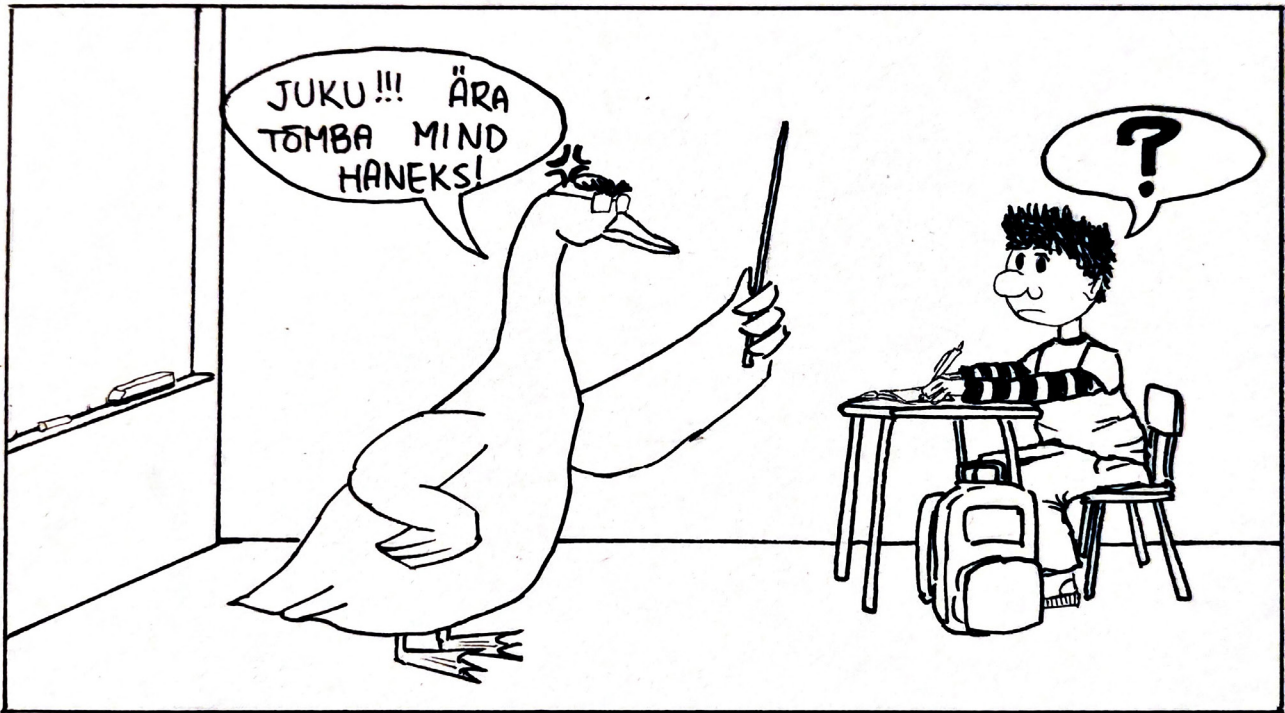
Võistluse väljanägemine

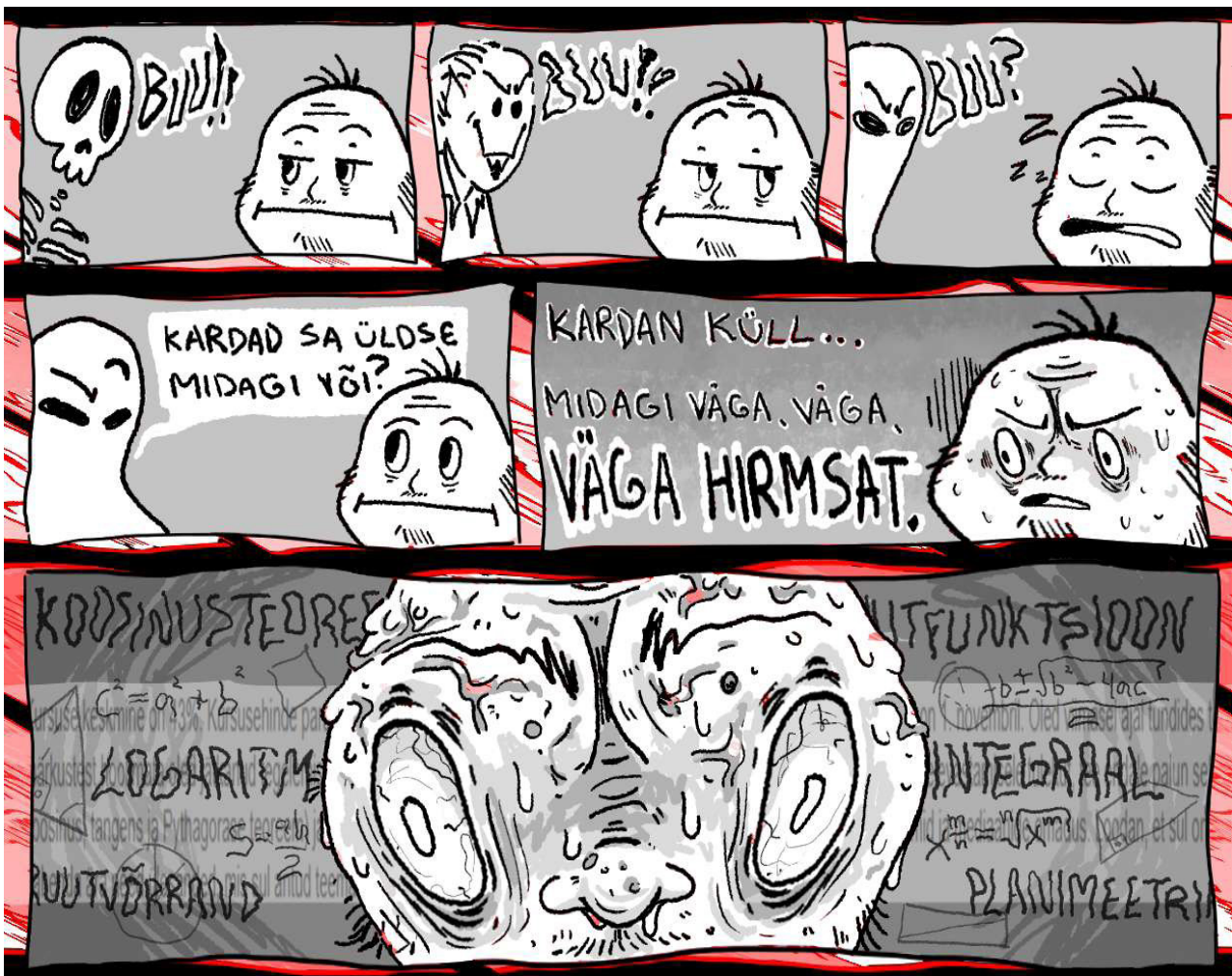
Iga 8. klassi esindajad võistlusel

Koomiksid

Anvar Poks

Aliisa Shirokova

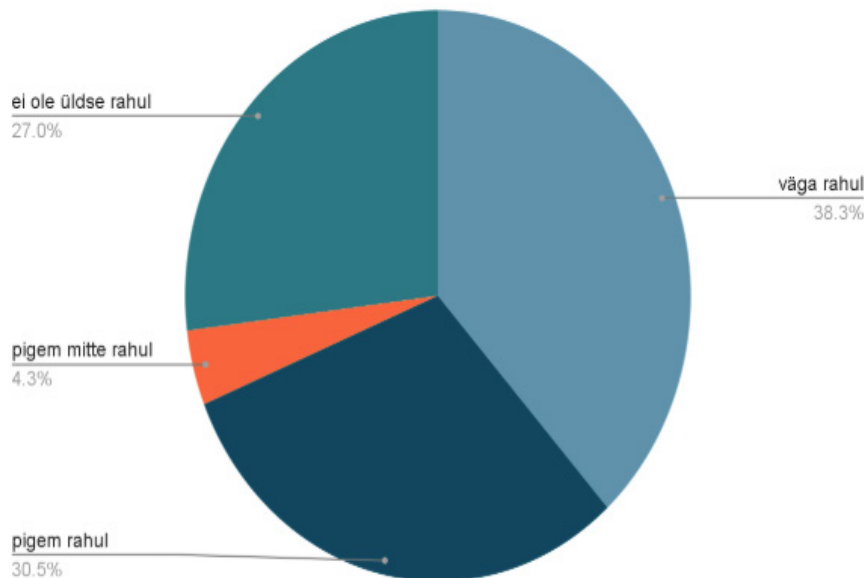
Kas olete rahul, et tunnid algavad nüüd hiljem ehk 8.30?

Amina Okbani, Kaur Mägi

Uurisime meie kooli 1.-12. klassi õpilaste käest, kui rahul nad on sellega, et tunnid algavad nüüd hiljem ehk 8.30.

Küsitluses osales kokku 112 õpilast ning sellest selgus, et enamik õpilasi, kes vastasid küsitlusele, olid koolipäeva alguse kellaajaga väga rahul (38,3 %). Pigem rahul olevaid õpilasi oli 43 (30,5 %). Õpilasi, kes olid pigem mitte rahul, oli kõige vähem (4,3 %) ja õpilased, kes ei ole üldse rahul, moodustasid 27 % vastanutest.

Osad õpilased tõid välja, et selle muutuse tõttu on neil raskem sobivaid busse leida. Mõned väitsid, et kool võiks veel hiljem alata. Vaatamata eelmainitule võib sellest küsitlusest järeldada, et uus koolipäeva algusaeg on pigem positiivne muutus, kuna üle poolte vastanutest olid siiski kas väga või pigem rahul.

Kooli kuulujutud

Rahvasuu

Uue kooliaastaga kaasnevad tavaliselt ka uued paarid. Koolisööklas käivad sosinad poisist, kes on endale leidnud vanema tüdruksõbra, ning paljud mõtlevad, kuidas tal küll selline asi õnnestus. Väidetavalt on noorpaar lahutamatu ning veedavad iga hetke koolipäevast koos.

Õpilased ja õpetajad kardavad juba mõnda aega, et meie koolis kummitab. Räägitakse, et igal teisipäeva hommikul enne esimest tundi kuuleb muusikaklassist klaverimängu, kuigi klass on lukus. Mõned arvavad, et see on lihtsalt õpetaja, kes harjutab salaja, aga teised väidavad, et see on kunagine õpilane, kes unustati suvevaheajal kooli.

Kooli peal levivad jutud salajasest käsitööringist, kuhu kaasatakse ainult kõige osavamaid koolipere liikmeid. Grupp saab väidetavasti kokku vaid korra kuus, et korraldada ajurünnak järgmise suure projekti jaoks, ning peale seda taandutakse tagasi varjudesse. Kuuldavasti on neil hetkel plaanis kooliujulale kattetekk heegeldada.

Lapsesuu ei valeta!

Amina Okbani, Anni Renate Stamm

Vestlesime 1.c klassi õpilastega, et saada vastuseid kõige tähtsamatele küsimustele.

Kes on hernehirmutis?

Daniel: Asi, mis seisab ja hirmutab vareseid.

Kate: Herilane.

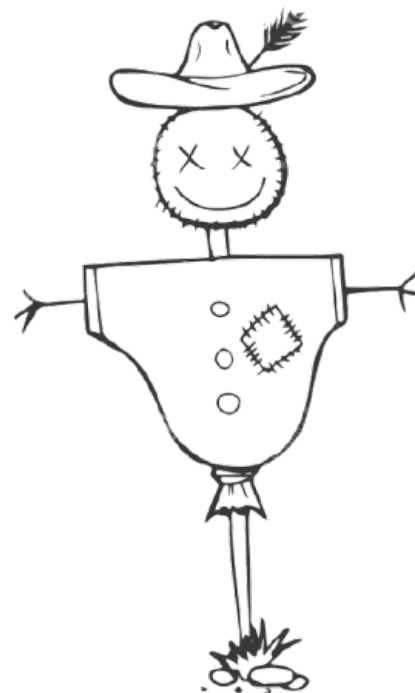
Romeo: Selline pulk, kuhu on pandud kõrvits otsa.

Miks on halloween'i sümboliks kõrvits?

Daniel: Sest sellele on kõige lihtsam hirmus nägu joonistada.

Kate: Sest see on kõige suurem.

Romeo: Kuna kõrvitsast võib teha hirmsaid nägusid.

Miks pannakse hingedepäeval küünal aknale?

Daniel: Need, kes on surnud, siis teavad, et teda mäletatakse.

Kate: Et hinged tuleks.

Romeo: Et see oleks hirmsam.

Miks on kadripäeva nimi just kadripäev ja mardipäeva nimi just mardipäev?

Daniel: Sest mehed panevad naiste riided selga ja naised meeste riided.

Kate: Sest mardipäeval käivad Mardid ja kadripäeval Kadrid.

Romeo: Sest see on rahva päev ning et see on kõikide päev.

Arabella: Keegi, kes aitab kedagi.

Kui pikad on päkapikud?

Daniel: 5 cm.

Kate: 3 cm.

Romeo: 50 cm.

Õpetaja Hiroyuki Sonobe tegeleb ootamatu hobiga

Nikita Vahruštšev, Liisi Karen

Võtsime ühendust meie kooli jaapani keele õpetaja Hiroyuki Sonobega, kelle hobiks oli juba põhikoolis *softball* ja seejärel pesapall.

Selgitage lühidalt, mis on pesapall ja pesapall 5?

Pesapall, tuntud ka kui Ameerika rahvusspordiala, on võistkondlik sportmäng, kus kaks üheksaliikmelist võistkonda mängivad vaheldumisi ründajate ja kaitsjatena. Mängu eesmärk on lüüa palli kurikaga ja joosta läbi nelja pesa, et teenida punkte, samal ajal, kui vastasvõistkond üritab palli kinni püüda ja jooksjaid "auti" saata.

Pesapall 5 on selle mängu väiksem vend, kus mängitakse viis viie vastu, tavaliselt siseruumides või väiksematel väljakutel, ja kus on vaja ainult pehmet palli. See on nagu pesapalli kiirversioon, kus kõik toimub nii kiiresti, et isegi kohtunikud peavad oma silmadega järele jooksma!

Mõlemad mängud on suurepärased viisid, kuidas nautida sporti, meeskonnatööd ja natuke sõbralikku konkurentsi.

Milline nendest kahest teile rohkem meeldib? Miks?

Mulle meeldib pesapall pesapall 5-st rohkem. Esiteks mängitakse seda õues, mis on küll vihmastel päevadel keeruline, kuid pakub mulle vabadustunnet.

On ka lõbus anda pallile lööki, mida viskab *pitcher* ehk viskaja. Pesapall 5-s pead lööma palli, mille oled ise õhku visanud,

Pesapalli mängimine

kuid tavapesapallis tuleb klassini. Uuesti kujunes see hobiks 2020. aastal. arvestada vastase söötjaga. See teeb mängu raskemaks, kuid eduka löögi korral on rõõm suurem.

Kui kaua olete tegelenud pesapalliga?

Jaapanis mängisin 7.–9. klassis.

Eestis alates 2020 (pesapall) ning 2021 (pesapall5).

Kuidas sellest kujunes teie hobi? Miks te valisite just selle spordiala?

Ma mängisin *softball*'i, mis on pesapalliga väga sarnane, neljandast kuuenda klassini. Seetõttu hakkasin loomulikult põhikoolis pesapalli mängima ja seda tegin seitsmendast üheksanda

Mis on selle spordiala plussid ja miinused?

Esimene eelis on see, et sa ei pea pidevalt jooksma nagu jalgpallis või korvpallis. Teiseks saate mängu ajal teisi mängijaid tähelepanelikult jälgida. Negatiivne külg on see, et see nõuab spordivarustust ja inimesi.

Millist kasu on trennis käimine teile toonud?

Mul on võimalus teha regulaarselt trenni. Samuti suurendasin oma tutvusringkonda.

Mida ootate pesapallitrenni minnes kõige rohkem?

Parandada ja arendada oma tehnikat.

Rääkige mõni põnev lugu seoses oma hobiga.

2023. ja 2024. aastal osalesin Soome liigas, mängisin Helsingis mitmeid mänge ning mängisin ka *pitcher*'ina.

Milliseid tulemusi olete saavutanud?

Sain tervemaks ning mu pesapallitehnika on paranenud.

Pesapall 5 mängimine

Vanaema Salme seiklused

Oli taaskordne unetu öö. Otsustasin minna jalutama, et pisut värsket õhku hingata. Kõndisin parajasti mööda auklikke Õismäe asfaltteid, kus ma muide viis korda olen oma jalad sodiks kukkunud. Pärast mõnda aega kõmpimist hakkas mulle silma neljateistaastaste jõuk, kelle omavaheline vestlus kõlas umbes nii: “Aga Markus on räige *sigma-male*.”

“Omaigaad, jaa täiega.”

“Mina arvan, et meie seast on ikka Oskar see kõige suurem alfa.”

Olen küll kaasaegne vanamutt ja isegi muutuste poolt, kuid minu ajal räägiti küll ilusas eesti keeles. Tänapäeval ei osata isegi korralikke sõnumeid saata – kogu aeg on mingi “lmao,” ”lol,” “ig” ja “wyd.” Isegi “irw”-i ei kasutata enam, igal pool ainult “haha” ja “hehe.”

Mööduisin kambast ja sammusin omasoodu Maxima poole – seal on veidi parem kõnnitee ning pole hirmu konte murda. Poe ette jõudes nägin silmanurgast, kuidas tumedates riietes suur, jõuline ja väga muskulis mees ilmus nurga tagant välja ning justkui kutsus poest äsja väljunud noorukit endaga kaasa. Hetke pärast kuulsin rüselust meenutavaid helisid ning metalli kõlinat. Kohmitsesin oma kirsipunases käekotis, otsides pipraspreid, mida ma alati muide endaga kaasas kannan. Enesekaitsevahend pihus, hiilisin ettevaatlikult kahtlaste häälte poole ja nägin, kuidas musklimägi kõrendiku noormehe musta kaubikusse lohistas. Ainsateks asitõenditeks juhtunust olid maas lebav nuga ja mina, kes ma poolt sellest olukorrast saatuse tahtel nägema sattusin. Peale minu polnud siin ju enam hingelistki.

Ausalt öeldes ei olnud ma vaatepildist kuigi šokeeritud – Õismäe, Mustamäe, Lasnamäe... Kõikidel mägedel toimuvad kahtlased sündmused, olen nende juhtumistega juba päris ära harjunud. Ah, need linnainimese rõõmud. Noh, mis siis ikka, tuli helistada politseisse. Rääkisin miilitsale siis kõik ära, tuldi kohale, võeti noalt sõrmejäljed ja vaadati turvakaamerate salvestisi, kuid ei leitud midagi. Nagu mina aru sain, jõudis politsei järeldusele, et mida üks 67-aastane mutt (kelle silmad enam tõenäoliselt korralikult ei tööta) ikka näha sai. Nii jäetigi see asi sinnapaika.

Koju jõudsin veidi peale keskööd. Branšinkin tervitas mind esikus, öeldes “mjäu”. Ega ta kunagi midagi rohkemat ei öelnudki, aga armas oli ikka. Võtsin mantli seljast ja saapad jalast ning sättisin end tugitooli istuma. Kass süles, vajusin mõttesse ja ohkasin sügavalt. Miski minus ei suuda juhtunuga ikkagi leppida. Noor poiss, kellel terve elu veel ees rööviti ja selle osas ei võeta midagi ette.

“Kuidas nii küll saab? Branšinkin, ütle mulle, kuidas nii saab?”

Vastuseks kõlas vaid vaikne “mjäu.”

“Just nii, sul on õigus mu väike armas loomake, nii ei saa ja ei tohigi. Pean selle koorma enda kanda võtma ja teada saama, mis täpsemalt juhtus.”

Kuna kell oli juba palju ja väsimus tikkus peale, siis tuli teha raske otsus uurimise alustamine homse peale edasi lükata, kuid niisama ma seda jätta ei kavatse. Uinusin Branšinkin kaisus.

Autor:
Toimetusele teada

Meie kooli luuletajad

Liisi Karen, Autor toimetusele teada

Kaheteistkümnenda klassi õpilane Liisi Karen ja veel üks toimetusele teada isik kirjutavad luuletusi. Liisi on luulega tegelenud juba viis aastat ning teda inspireerivad enim hetkeemotsioonid ja tunded. Teine autor soovis jääda anonüümseks.

Luule

Kas loeksid mulle palun luulet,
Mis hinges heliseks nii suurelt.
Palun... veel vaid mõned read,
Tean ju, sõnu hästi sead.

On väljendusel imevägi,
Ka minu süda seda nägi.
Emotsioonis nüüd ma kiigun,
Tunnetuse lainel liigun.

Liisi Karen 12.a

Vaata mulle silma

Vaata mulle silma.
Näed sa tänast ilma?
Tormi, mis peitub mu sees,
Mis on otse su silmade ees.

Või mus peitub sügav tuli,
Mille sütitajaks sulgi?
Kas mu hinges valitseb rahu,
Leidnud olen hingetahu?

Vaata mulle silma.
Näed sa tänast ilma?
Ilma, mis peitub mu sees,
Mida on näha mu silmades.

Liisi Karen 12.a

Armastus

Higi, valu, veri ja pisarad
aga armastus on ju nii ilus, seda kõik nad kisavad.
Kui mõtetes mul lendad, pool süda sind vajab, anub, ihkab
teine pool röögib, karjub, surmani vihkab.

Teinud mulle haiget tihti ja vahel,
hellust ja armastust pannud mind tundma korral, kahel.
Olen pettunud ja tean, et väärin paremat
oleksin võinud märgata seda mitte hommikul, vaid mõned tunnikesed varemalt.

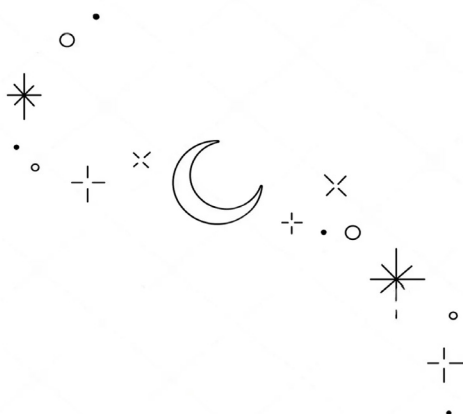
Autor toimetusele teada

KAHEKESI

Öö mil tähed taevas säravad
sind ja ainult sind, ma ootan su koduväral.
Meie vaikselt kahekesi, ei keegi muu
meie tunnistajaks olemas on vaid kuu.
Rohelised silmad mul sind nähes läigivad,
inglid tänase saatusega mängivad.
Mis juhtub täna seda keegi veel ei tea
aga sinuga koos olles juba mul veab.

Autor toimetusele teada

Soovitused

Nikita Vahruštšev, Liisi Karen

HEARTS OF IRON^R IV

Hearts of Iron IV – ajalooline strateegiamäng, mis haarab kaasa

Hearts of Iron IV (edaspidi HoI IV) on arvutimäng, mille andis välja Rootsi firma Paradox Interactive. Põhiliselt keskendub see II maailmasõja perioodile. HoI IV võib esmapilgul tunduda päris keeruline, sest selles on väga palju erinevaid tegevusi, kuid see annab meile vabad käed tulevikus erinevate ja eriliste teekondade proovimiseks.

Mängu saab alustada kas 1936. või 1939. aastal. Mängite te eelnevalt valitud riigi eest. Saate juhtida valitud riigi poliitikat (vahetada ideoloogiaid ja arenemissuundasid ning luua uusi riike), majandust (kaubelda vajalike toodetega, ehitada tehaseid ja vabrikuid ning muid ehitisi, valmistada sõjarelvastust), sõjaväge (tuleb ehitada tugevad mere-, õhu- ja maaväed), suunata riigi teaduslikke uuringuid (saate uurida vajalikke asju, et saada tugevamaks), ja palju palju muud.

Mängu eesmärgiks on kas täita seal etteantud *achievement*'e või siis mängida lihtsalt enda jaoks ning näiteks vallutada kogu maailm mingi ebatavalise riigina, nagu näiteks Bhutanina. Kui aga tavaline mäng muutub teile igavaks, siis sellel mängul leidub väga palju erinevaid modifikatsioone, mis loovad veel uusi võimalusi, ning ka palju erinevaid uusi riike ning ajastuid, kus mängida.

Isiklikult on see toonud mulle palju kasu. Esiteks on see vapustav meelelahutus, teiseks on see väga hariv. Tänu sellele olen väga tugev ajaloos ja geograafias ning on ka mingi arusaam sellest, kuidas majandus ja poliitika toimivad.

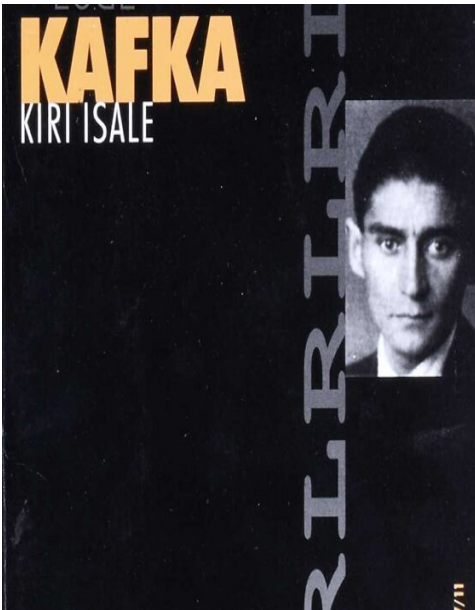
Line Up 4

Line Up 4 on tore lauamäng, mida kahekesi mängida. Esmalt tuleb valida värv, milliste nuppudega mängima hakata. Eesmärgiks on saada esimesena enda neli nuppu ritta, vahet pole kas horisontaalselt, diagonaalselt või vertikaalselt. Samal ajal aga ei tohi ära unustada, et tuleb vastast võimalikult palju takistada, et tema esimesena nuppe ritta ei saaks. Mäng on huvitav nii väikesetele (alates 4-aastastest) kui suurtele ja võib kesta umbes 2–15 minutit.

Raamatusoovitused

Hetteri-Inker Krohn, Meriliis Kollo

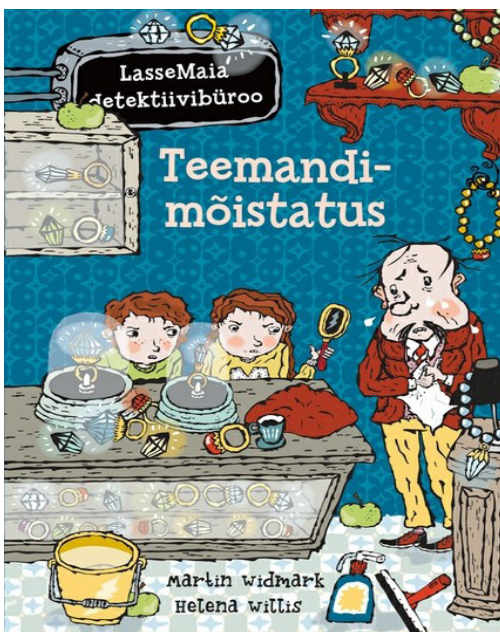

Franz Kafka "Kiri isale"

Kafka kirjutab oma isale kirja, kus ta räägib, kuidas ta isa on mõjutanud tema praeguseid elu otsuseid. Ta on nii hirmul oma isast, et ei julge kirjas välja öelda viise, kuidas täpselt ta isa on teda negatiivselt mõjutanud. Kafkal on ikka hirm oma isa ees, et ta võib talle veel midagi teha.

Liina Vagula "Keegi teine"

Ühel hommikul ärkab Eliisa üles selle peale, et teda kutsutakse Klaarak. Avades silmad, avastab ta, et ta polegi oma kodus, vaid hoopis vanaema juures. Eliisa on segaduses, kuid siis mõistab ta, et on sattunud minevikku oma ema kehasse. Ta kogeb oma ema nooruspõlve probleeme, millega pole sugugi lihtne toime tulla. Lisaks otsib tüdruk meeleheitlikult viisi, kuidas ta saaks võimalikult kiiresti tagasi oma kehasse.

Martin Widmark "LasseMaia detektiivbüroo. Teemandimõistatus"

"Teemandimõistatuses" kaob tähtsalt näituselt hinnaline teemant. Lasse ja Maia peavad välja selgitama, kes selle varastas. See on põnev ja nutikas lugu, mis paneb lugejad detektiivide tegemistele kaasa elama ja ise lahendust otsima!

"LasseMaia detektiivbüroo" on lastele mõeldud põnev raamatutesari, kus kaks noort detektiivi, Lasse ja Maia, lahendavad keerulisi juhtumeid oma kodulinnas Vallebys. Kõiki sarja raamatuid saab lugeda iseseisvalt, ilma et peaks eelnevaid osi tundma – iga lugu on omaette seiklus.

Parima *brownie* küpsetamine

Anni Renate Stamm, Anvar Poks

7. novembril toimus kokanduse klassis suursugune küpsetamisvõistlus, kus tehti *brownie*'sid.

Võistluses oli kolm võistkonda, kelleks olid põhikool, gümnaasium ja õpetajad. Igas võistkonnas oli kaks liiget ning nad said kasutada oma välja valitud retsepte. *Brownie*'sid hinnati välimuse ja maitse järgi viie žüriiliikme poolt ning 10 punkti skaalal. Võistlus oli tasavägine, kuid siiski saavutasid võidu õpetajad tulemusega 77 punkti 100-st. Teise koha võitis põhikool 69 punktiga ning kolmanda koha sai gümnaasium, kes kogus auväärsed 62 punkti. Välimuse eest sai kõige rohkem punkte põhikool (45/50) ja maitse eest õpetajad (39/50). Täname kõiki osalejaid ning loodame, et neil oli ka tore!

Vasakul gümnaasium, keskel põhikool, paremal õpetajad

Kui on õpetajate tiimi retsepti soovijaid, siis retsept on järgmine:

150 g võid (82% rasva)
125 g tumedat šokolaadi (minimaalselt 70% kakaosisaldusega)
2 dl suhkrut
3 muna
Jahu - tüüp 405
Sool

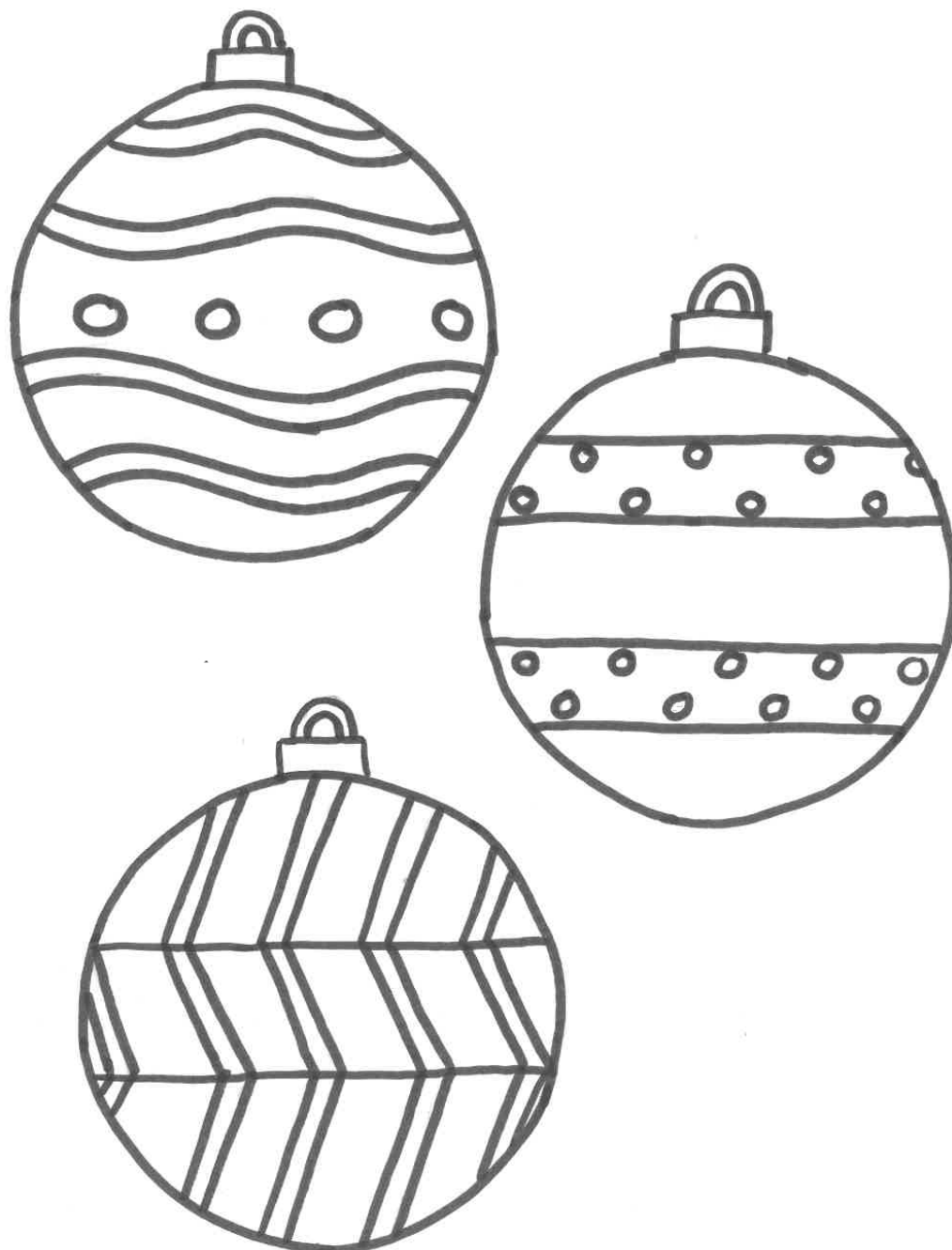
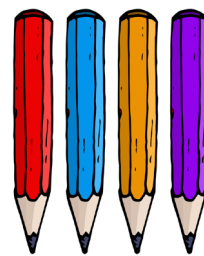
Põhikooli tehtud brownie

Võitjate võistkond – õpetajad ja nende brownie

Värvipilt

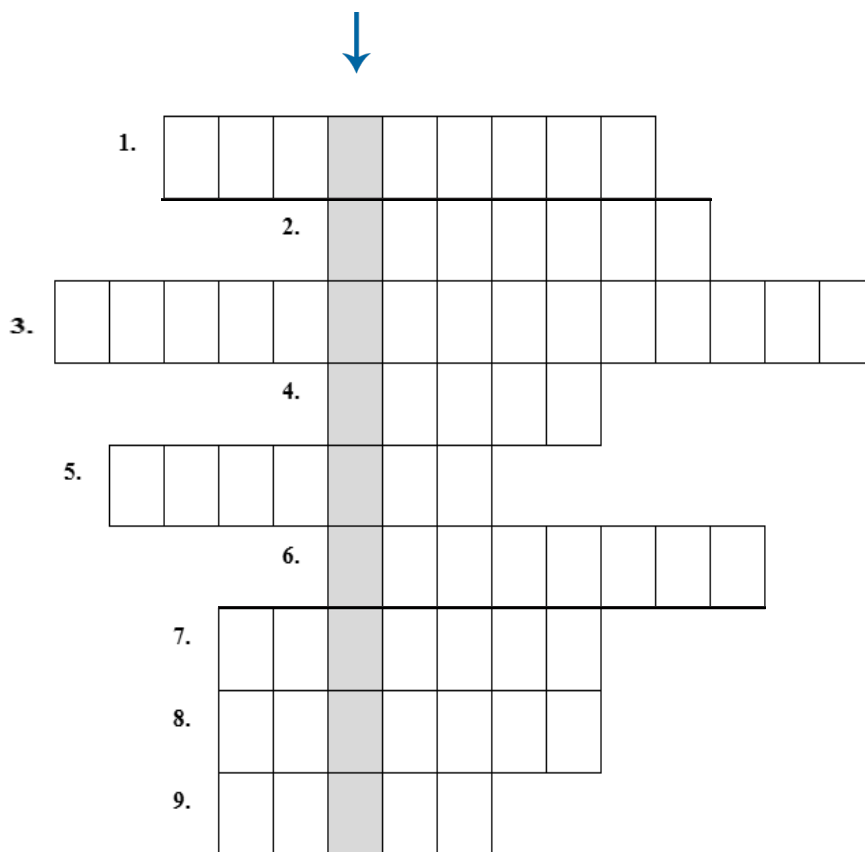
Hetteri Krohn

Värvida jõuluehted oma soovi järgi.

Ristsõna - lahenda ja võida tasuta koolileht

Kerolin Lahe

1. Millist nädalapäeva kirjeldas õpilane Iris?
2. Kus elas suurema osa oma elust vilistlane Hagar Nakkurt?
3. Mida soovitab õpetaja Ann koolis jalas kanda?
4. Mis on Liisi Kareni ühe luuletuse pealkiri?
5. Soovitatud mängu pealkiri.
6. Millist teoreemi kardab õpilane koomiksis?
7. Üks oluline omadus õpetajaks olemisel.
8. Mida küpsetati kokandusvõistlusel?
9. Mis oli vanaema nimi järjejutust?

NB! Kolm esimest, kes saadavad ristsõna vastuse aadressile koolileht.meil@gmail.com, saavad järgmise koolilehe tasuta!

JÄRGMISES NUMBRIS:

- Kokandusduellis uued road
- Intervjuu õpetajaga
- Uus põnev hobi
- Meisterdamine
- Ja palju muud